

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318202487
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6318202487.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzurikovej a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú R. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, v zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V., dieťa matky F. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., I. XXXX/X a otca P. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., O. XXXX/X, t. č. I. XX, XXXXX, T., Y., v zastúpení L. L. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. - K., V. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú a o návrhu otca na zníženie výživného na maloletú, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/207/2018 - 207 zo dňa 16. 05. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 8P/207/2018 - 207 zo dňa 16. 05. 2019 v napadnutom výroku II., ktorým súd návrh otca na zníženie výživného zamietol a vo výroku III. o trovách konania p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) návrh matky na zvýšenie výživného zamietol (výrok I.). Výrokom II. návrh otca na zníženie výživného zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu (výrok III.). V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 17. 10. 2018 domáhala zvýšenia výživného na maloletú zo sumy 250,- Eur na sumu 350,- Eur mesačne. Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy výživného uplynuli takmer 4 roky, maloletá v súčasnosti navštevuje už X. ročník Základnej školy a tiež navštevuje Základnú umeleckú školu. Otec o maloletú neprejavuje žiaden záujem, v auguste 2018 sa s maloletou stretol po dvoch rokoch. Otec svojím vyjadrením a zároveň protinávrhom nesúhlasil s návrhom matky na zvýšenie výživného a vzhľadom na zmenu pomerov na svojej strane navrhol, aby súd pôvodné výživné v sume 250,- Eur znížil na sumu 100,- Eur mesačne odo dňa podania návrhu. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie a konštatoval, že maloletá je narodená mimo manželstva, pričom Okresný súd Brezno rozsudkom č. k. 8P/206/2014 - 30 zo dňa 19. 02. 2015 upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletej tak, že maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť prispievať na ňu výživným 250,- Eur mesačne. Uvedený nadobudol právoplatnosť dňom 01. 04. 2015. V súčasnosti má maloletá XX rokov, je v podstate zdravá, navštevuje X. ročník Základnej školy v V., s ktorou školou sú spojené bežné výdavky. Navštevuje školskú družinu a taktiež Základnú umeleckú školu v V. - hru na M.. Býva v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Matka maloletej je rozvedená, naďalej vlastní 2-izbový byt, pracuje ako H. v U.M. v B. s priemerným čistým mesačným zárobkom 536,06 Eur. Poberá prídavky na maloletú dcéru a tiež daňový bonus. S maloletou žije v uvedenom 2-izbovom byte sama, jej mesačné výdavky sú približne v celkovej výške 366,- Eur. Otec maloletej sa dňa XX. XX. XXXX v O. oženil s W.

E., pričom z ich vzťahu sa už predtým - dňa XX. XX. XXXX - narodil D. B. a dňa XX. XX. XXXX. M. B.. V súčasnosti býva otec v O., kde pracuje ako I. s priemerným čistým mesačným zárobkom cca 1.480,- Eur. Na obidve svoje deti v O. poberá prídavky, na každé z nich vo výške 194,- Eur. Otec maloletej štvrťročne platí poisťku za auto 280,- Eur a za byt nájomné 596,60 Eur. Medzi jeho náklady ďalej patrí náklad na internet, elektriku, svoju poisťku, poisťku maloletej R.. Televíziu a koncesionárske poplatky platí ročne a štvrťročne, má úver vo výške 23.469,17 Eur, ktorý mesačne spláca po 517,50 Eur. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na ust. § 62, § 75, § 76 a § 78 Zákona č. 35/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a konštatoval, že od poslednej úpravy výživného na maloletú v roku 2015 došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov. Vzhľadom na zistené skutočnosti súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Rozhodol tak jednak vzhľadom na odôvodnené potreby maloletej, ako aj na možnosti a schopnosti matky maloletej, ktorej zárobok sa zvýšil zo sumy 353,20 Eur mesačne na sumu 536,06 Eur mesačne. Matka maloletej inú vyživovaciu povinnosť nemá. Otec maloletej má v podstate rovnaký zárobok ako mal v čase poslednej úpravy výživného na maloletú. Odvtedy mu však pribudli 3 vyživovacie povinnosti, a to k manželke W., kynovi D. a dcére M.. Aj keď sa pomery na strane maloletej zvýšili, zvýšili sa výdavky s ňou v súvislosti s nástupom na základnú školu, ako aj jej záujmy, na strane otca maloletej sa nevytvorili možnosti na to, aby mohol na maloletú prispievať vyšším výživným ako bolo doteraz určené, t. j. vo výške 250,- Eur mesačne. Podľa názoru súdu takáto suma výživného zodpovedá v súčasnosti odôvodneným potrebám maloletej s prihliadnutím na možnosti, schopnosti, majetkové pomery a ďalšie vyživovacie povinnosti jej otca a tiež s prihliadnutím na možnosti, schopnosti matky maloletej, jej majetkové pomery a osobnú starostlivosť matky o maloletú. Otec maloletej sa v priebehu konania protinávrhom domáhal zníženia výživného na sumu 100,- Eur mesačne. Vzhľadom na vyššie zistené skutočnosti mal súd prvej inštancie za to, že aj keď mu pribudli ďalšie 3 vyživovacie povinnosti, naďalej je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu maloletej sumou 250,- Eur mesačne. To, že si otec maloletej založil novú rodinu, že sa mu narodili ďalšie dve maloleté deti, nemôže byť na úkor maloletej. Otec dobre vedel, že má vyživovaciu povinnosť na maloletú vo výške 250,- Eur mesačne a svoj ďalší život si mal zariadiť tak, aby ním neovplyvnil maloletú, aby neovplyvnil výšku svojho výživného na ňu. Z týchto dôvodov súd návrh otca na zníženie výživného na maloletú zamietol.

2. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 52 a nasl. CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletej, a to proti výroku II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na zníženie výživného. Uviedol, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie po vykonaní dôkazov nesprávne právne posúdil zistený skutkový stav veci, následkom čoho vydal nesprávne, nespravodlivé, až diskriminačné, rozhodnutie vo veci. Uviedol, že pri predchádzajúcej úprave výšky výživného bol slobodný, pracoval v E., jeho mesačný príjem bol 1.400,- Eur, ubytovanie a celoročné stravovanie mal zabezpečené zdarma, čo mu umožňovalo určené výživné plniť a navyše maloletej dobrovoľne prispievať aj nad uvedený rámec. Toho času však pracuje v O. s priemerným mesačným príjmom 1.445,35 Eur a po zrážke za stravu je jeho čistý mesačný priemer vo výške len 1.308,68 Eur. Za 5 mesiacov v roku 2019 bol jeho príjem pred zrážkou za zamestnaneckú stravu vo výške 7.295,21 Eur a po priemernej zrážke bol jeho mesačný príjem vo výške 1.364,04 Eur a nie 1.480,- Eur, ako je to uvedené v rozsudku. Pribudli mu značné náklady za nájom bytu, keď podľa aktuálnej nájomnej zmluve je mesačné nájomné vo výške 615,60 Eur, spláca pôžičku mesačne vo výške 517,50 Eur a tiež uhrádza zamestnaneckú stravu. Narodili sa im s manželkou dve deti, čím jeho náklady dramaticky narástli. Starostlivosť o deti neumožňuje manželke pracovať a tak ďalšími príjmami do domácnosti je len materský príspevok mesačne vo výške 238,36 Eur a detské prídavky vo výške 2 x po 194,- Eur, čo nepostačuje ani len na zabezpečenie výživy a krytie spotreby manželky a detí. Na strane druhej príjem matky stúpol zo sumy 353,20 Eur mesačne na 536,06 Eur mesačne, čo je zvýšenie o 52 %. Podľa rozhodnutia vlády taktiež dôjde k zvýšeniu miezd učiteľov od 01. 09. 2019 o 9 % a od 01. 01. 2020 o ďalších 10 %, čo sa nepochybne kladne odrazí na životnej úrovni maloletej a jej matky. Uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie, v ktorom súd konštatoval, že otec maloletej si mal svoj ďalší život zariadiť tak, aby neovplyvnil výšku určeného výživného. Ďalej uviedol, že príčinou jeho rozhodnutia opustiť Slovensko a ísť pracovať do zahraničia určite nebola závislosť na B. B., ale rozhodujúcim motívom jeho rozhodnutia bolo vyriešiť svoju sociálnu situáciu, nakoľko jeho mesačný príjem na úrovni minimálnej mzdy mu neumožňoval pokrývať životné náklady a nároky matky maloletej R.. V súčasnosti však už nevie nájsť také riešenie, ktoré by mu umožnilo naďalej prispievať výživné na maloletú v pôvodne určenej výške bez toho, aby mohol aspoň v najnutnejšej miere pokryť nevyhnutné náklady jeho rodiny. Doposiaľ deficit medzi príjmom a nevyhnutnými nákladmi vykrýval zo sumy, ktorá

mu zostala z predaja bytu po splatení pôžičky a tiež príspevkami jeho a manželkiných rodičov. Výška určeného výživného v sume 250,- Eur je nad možnosť otca maloletej. Vzhľadom na tieto dôvody navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. zmenil tak, že zníži výšku výživného na maloletú R. na sumu 100,- Eur mesačne, a to odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

4. K odvolaniu otca sa písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 21. 06. 2019 vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že trvá na svojom vyjadrení a má za to, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa. Kolízny opatrovník súhlasí s rozhodnutím súdu, že suma výživného 250,- Eur mesačne zodpovedá v súčasnosti odôvodneným potrebám maloletej s prihliadnutím na možnosti, schopnosti, majetkové pomery a ďalšie vyživovacie povinnosti jej otca a tiež s prihliadnutím na možnosti, schopnosti matky maloletej, jej majetkové pomery a osobnú starostlivosť o maloletú.

5. K odvolaniu otca sa podaním doručeným súdu dňa 26. 06. 2019 vyjadrila matka maloletej. Uviedla, že otec sa vo svojom vyjadrení vyjadril, že je vo veku, kedy je schopný postarať sa o rodinu a matka má za to, že maloletá dcéra R. je jej súčasťou. Aj keď má ďalšie dve deti, matka maloletej je toho názoru, že keďže sú ešte malé, nemajú také finančné náklady, ako to prezentuje otec maloletej. Uviedla, že otec nemá predstavuje, čo XX-ročné dieťa potrebuje, keďže sa o maloletú vôbec nezaujíma. To, že matka uviedla základné výdavky, ešte neznamená, že maloletá okrem toho nič iné nepotrebuje. Pokiaľ otec maloletej poukazuje na to, že spláca pôžičku, matka uviedla, že uvedené pozná veľmi dobre, pretože tak robil stále aj na Slovensku, kedy zobral jednu pôžičku, aby ňou pokryl druhú. Matka má informácie o tom, že i poslednú pôžičku, ktorú spláca, si mal otec vziať, aby splatil dlh voči bývalému zamestnávateľovi. Matka s dcérou sa musia uskromniť s tým, čo majú, no i tak im to nevychádza. Nesúhlasí so znížením výživného na maloletú R., naopak opätovne žiada súd o zvýšenie výživného zo sumy 250,- Eur na sumu 350,- Eur mesačne, pričom sa v ostatnom pridržala svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 16. 05. 2019. Navrhla, aby odvolací súd rozhodol o zvýšení výživného zo sumy 250,- Eur na sumu 350,- Eur mesačne odo dňa podania návrhu matkou.

6. K vyjadreniu matky maloletej sa podaním doručeným súdu dňa 22. 07. 2019 vyjadril otec maloletej. Uviedol, že je samozrejme, že maloletú R. berie ako súčasť jeho rodiny, ale rovnako aj jeho ďalšie dve deti sú jej súčasťou. Svojím protinávrhom sleduje len to, aby všetky tri jeho deti mali približne rovnakú životnú úroveň. Poukázal na zvýšené náklady na svoje dve malé deti, ktoré sú útleho veku, pričom sú to náklady na plienky, jedlo, oblečenie a zdravotnú starostlivosť. Zvýraznil, že o maloletú sa zaujíma tak, že jej telefonuje, pričom matka maloletej vždy počúva o čom sa rozprávajú a zároveň podľa názoru otca zabránila matka stretnutiu maloletej s ním v auguste 2019, kedy maloletú nechcela pustiť so sestrou otca. Uviedol, že jeho sociálna situácia ho donútila k tomu, aby som finančný deficit pokryl pôžičkou v súvislosti so zabezpečením základných potrieb bývania a domácnosti. Opätovne navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako navrhoval vo svojom odvolaní.

7. Dňa 08. 08. 2019 sa k vyjadreniu matky maloletej a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka vyjadril otec maloletej, pričom uviedol, že požiadavku matky maloletej považuje vzhľadom na svoju mimoriadne nepriaznivú sociálnu situáciu, za neprimeranú a neopodstatnenú a pre neho za nesplniteľnú. Obsah vyjadrenia kolízneho opatrovníka je tendenčný, háji záujem jedného dieťaťa (maloletej) pred ďalšími dvomi deťmi otca na ich úkor, ako aj úkor celej jeho rodiny. Napadnuté rozhodnutie prvého stupňa je neprimerané, nedostatočne zohľadňuje sociálne podmienky jeho terajšej rodiny ako aj maloletej dcéry a jej matky. Za daného stavu je nevyhnutné vyživovaciu povinnosť upraviť v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

8. Dňa 13. 08. 2019 sa k vyjadreniu otca vyjadrila matka maloletej, kedy uviedla, že dcéra nastupuje do P. ročníka, počas prázdnin sa matka snaží kupovať jej pomôcky do školy priebežne, pretože je to finančne náročné a v septembri ich čakajú ďalšie poplatky v škole. Dcére boli medzichasom diagnostikované rôzne R., od októbra nastupuje na liečbu u R. v nemocnici v V.. Matka zvýraznila, že peniaze titulom výživného nie sú určené pre ňu, potrebuje ich pre svoju dcéru, ktorá je rovnako dcérou protistrany. Verila, že súd bude prihliadať na potreby maloletej a rozhodne o výške výživného tak, ako to uviedla vo svojom návrhu.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 65 a § 67 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), pretože ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré možno začať aj bez návrhu a v ktorom odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania,

ani odvolacími dôvodmi a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a závislom výroku III. postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

10. Podľa ust. § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

11. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. V zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý len odvolaním otca maloletého dieťaťa, ktorý odvolaním napadol výrok II. rozsudku, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného zamietol. Matka maloletého dieťaťa odvolanie proti rozsudku nepodala, preto odvolací súd preskúmaval správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým súd rozhodol o zamietnutí návrhu na zníženie výživného (a tiež v časti výroku III. o trovách konania, nakoľko sa jedná o závislý výrok).

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, po oboznámení sa s odvolacími dôvodmi uvedenými otcom maloletej, dospel k záveru, že odvolacie námietky otca maloletej nie sú dôvodné a spôsobilé privodiť zmenu, ani zrušenie napadnutého rozsudku, stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie.

16. Odvolací súd považoval za správne závery súdu prvej inštancie, vychádzajúce z uplatnenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a ust. § 121 CMP. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie správne zaoberal na návrh, resp. protinávrh otca otázkou, či došlo k zmene pomerov a nimi odôvodnenej možnosti zmeniť rozhodnutie o výživnom. Zmena pomerov pritom musí mať charakter podstatnej zmeny okolností, rozhodujúcich pre určenie výživného. Pre záver o existencii takejto zmeny je potrebné zistiť kritériá rozhodujúce pre určenie výživného, a to tak v čase pôvodného rozhodovania, ako aj v čase rozhodovania o zmene a porovnanie týchto kritérií, ich komplexné zhodnotenie a následne ustálenie, či tieto odôvodňujú záver o zmene pomerov, v akom smere, v akom rozsahu a od ktorého času.

17. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci konštatoval v odôvodnení rozhodnutia, že v danom prípade došlo k zmene pomerov u všetkých účastníkov konania - tak aj u oboch rodičov, ako i samotnej maloletej R.. U maloletej došlo k zmene pomerov v tom smere, že je o 4 roky staršia, keďže posledná úprava pomerov, t. j. i výšky výživného, bola vykonaná ešte v roku 2015, kedy maloletá mala len X rokov. Toho času je maloletá vo veku XX rokov, pričom v čase rozhodovania odvolacieho súdu nastúpila už na druhý stupeň základnej školy, a teda predpoklad zvýšenia potrieb maloletej a zvýšené náklady na ich pokrytie oproti predchádzajúcemu stavu v čase rozhodovania o výživnom v roku 2015, sú odôvodnené a opodstatnené. Posudzujúc potreby a pomery na strane maloletej by bol dôvod i k zvýšeniu výživného. Na strane druhej je však potrebné prihliadnuť na pomery otca, ako osoby z vyživovacej osoby povinnej, keď tento dosahuje približne rovnaký príjem, aký dosahoval v čase pôvodného rozhodovania o výživnom v roku 2015, avšak toho času mu pribudli dve vyživovacie povinnosti týkajúce sa jeho dvoch detí narodených v roku XXXX a v roku XXXX a tiež nemožno opomíňať vyživovaciu povinnosť k jeho manželke, ktorá celodennú starostlivosť o dve maloleté deti zabezpečuje a v tom dôsledku nepracuje a nedosahuje žiadny príjem. V uvedených okolnostiach síce otec maloletej vidí dôvody pre zníženie výživného, avšak odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď výživné ponechal v pôvodnej výške a t. j. návrhu otca na zníženie výživného nevyhovel. Odvolací súd poukazuje, že k príjmu otca vo výške 1.459,05 Eur (berúc tento do úvahy pred úhradou poplatku za zamestnaneckú stravu otca) je potrebné pripočítať ešte príplatky na každé dieťa, t. j. dvakrát po 194,- Eur, ktoré prináležia dvom maloletým neskôr narodeným deťom otca, avšak takýto príspevok na dieťa otec nepoberá na maloletú R., hoci by tak urobiť mohol. Celkový príjem rodiny otca maloletého dieťaťa je v súčasnosti s

prihliadnutím na rodičovský príspevok, ktorý poberá manželka otca maloletého dieťaťa a s prihliadnutím i na detské prídavky vo výške dvakrát po 194,- Eur v sume 2.087,- Eur, z ktorej predstavuje náklad na nájomnú sumu 615,60 Eur. I po úhrade zrážky na zamestnaneckú stravu je príjem v takejto výške postačujúci na plnenie vyživovacej povinnosti smerom k maloletej R. vo výške 250,- Eur, keď zároveň v konaní boli preukázané náklady na maloletú a potreby maloletej, zodpovedajúce výživnému v takejto výške. Netreba strácať zo zreteľa i tú skutočnosť, že maloletej takisto vznikajú náklady na bývanie, stravu, hygienické potreby, ako i neočakávané výdavky, ktoré všetky zabezpečuje matka, s ktorou maloletá býva a ktorej výlučne matka zabezpečuje i osobnú starostlivosť, čím už len takýmto konaním si matka plní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej R..

18. Už len záverom odvolací súd uvádza, že pokiaľ otec maloletej poukazuje na splátku pôžičky vo výške 517,50 Eur mesačne, odvolací súd uvádza, že výživné na maloleté dieťa má v zmysle § 62 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine, prednosť pred inými výdavkami rodičov, t. j. i pred splátkami úverov, pôžičiek a podobne.

19. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd nevzhladol odvolacie námietky obsiahnuté v odvolaní otca ako dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v otcom napadnutom výroku II. potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd dospel k zhode s názorom súdu prvej inštancie, že je v schopnostiach a možnostiach otca poskytovať na maloleté dieťa výživné v doteraz stanovenej výške, t. j. vo výške 250,- Eur mesačne.

20. Odvolací súd pre úplnosť uvádza, že preskúmaval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie len pokiaľ sa týka výroku II., t. j. výroku, ktorým súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, keďže odvolanie proti rozsudku podal len otec maloletej (to znamená, že rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním napadnutý len vo výroku II). Matka odvolanie voči rozsudku (t. j. vo výroku I., ktorým súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol) nepodala a preto odvolací súd správnosť výroku o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného nepreskúmaval z dôvodu, že tento výrok odvolaním oprávnenej osoby napadnutý nebol. I keď matka maloletej v neskorších vyjadreniach vyjadrila nádej, že odvolací súd rozhodne o zvýšení výživného, odvolací súd tak urobiť nemohol, keďže v tejto časti odvolanie oprávnenu osobou, t. j. matkou, podané nebolo. Doplňujúco však odvolací súd dodáva, že na základe zisteného skutkového stavu a vzhľadom na pomery účastníkov konania a ich maloletých detí, sa i rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zvýšenie výživného javí ako vecne správne.

21. Odvolací súd preskúmal i výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, nakoľko sa jedná o závislý výrok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko uvedené vyplýva z ust. § 52 CMP. Rozsudok súdu prvej inštancie preto odvolací súd potvrdil ako vecne správny i vo výroku o trovách prvoinštančného konania (výrok III. odvolaním napadnutého rozsudku).

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, 52 a § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keď nebol v prejednávanej veci dôvod postupovať v zmysle § 55 CMP.

23. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).